

Ավետիք Իսահակյան

Մենակի (Ե . Առստամյան) նվիրական ստվերին

Բոցիկու սարին սև ամպն է չոքեր.
Հովն է հեծեծեմ Բասենա դաշտում. –
Ոսկի երգերըդ, իմ ազի՛զ ընկեր,
Էն հովն է երգում Բասենա դաշտում:

Ա՜յ, սիրո՛ւն արտուտ լալագար գարնան,
Արագի դաշտից Մինչ Խլա՛թ ու Մո՛ւշ
Դուն թռչում էիր սիրտըդ վառ – վառման
Գովքն ազատության երգելով անո՛ւշ:

Քաշ ընկերներով կրո՜իվ սրլացար –
Ազատ երգերով Արագի դաշտում.
Նամարդ թշնամուն զարկիր, զարկվեցար –
Ընկերներիդ հետ Բասենա դաշտում:

Ու ժողովուրդը կարոտ քու սիրուն
Բասենա դաշտից մինչ Խլաթ ու Մուշ
Երգում են անվերջ երգերըդ սիրուն,
Ու չեն մոռանում երգերըդ անո՛ւշ ...

Ա՜խ, սուրբ վերքերով ընկերներիդ հետ
Արնոտ հողի տակ անո՛ւշ քնեցիր.
Թո՛ղ ծանր չըգա այն հողը վրե՛դ,
Որն այնպես հրգոր, անհո՛ւն սիրեցիր ...

Բոցիկու սարին սև ամպն է չոքեր,
Հովն է հեծեծում Բասենա դաշտում.
Անո՛ւշ երգերըդ, իմ ազի՛ց ընկեր, -
Էն հովն է երգում Բասենա դաշտում ...

1905